

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 42 0 K 054429 24 Kž 2
Zenica, 07.05.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudija Nermin Tešnjak predsjednik vijeća, Amela Bajramović-Softić i Enes Maličbegović članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amara Đukić, u krivičnom predmetu protiv optuženog Sinanović Besima zbog krivičnog djela krivotvorenje službene isprave iz čl. 389. st. 1. KZ FBiH, odlučujući povodom žalbe branitelja optuženog Sinanović Besima, advokata Tadić Miroslava iz Žepča, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Zavidovićima, broj: 42 0 K 054429 23 K 2 od 12.09.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 07.05.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Odbija se žalba branitelja optuženog Sinanović Besima, kao neosnovana, te **se potvrđuje** presuda Općinskog suda u Zavidovićima, broj: 42 0 K 054429 23 K 2 od 12.09.2023. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Zavidovićima, broj: 42 0 K 054429 23 K 2 od 12.09.2023. godine, optuženi Sinanović Besim oглаšen je krivim zbog krivičnog djela krivotvorenje službene isprave iz čl. 389. st. 1. KZ FBiH, te mu je izrečena uvjetna osuda kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno određeno da se ona neće izvršiti, ako optuženi, u roku od 2 (dvije) godine od pravosnažnosti presude, ne učini novo krivično djelo. Istom presudom optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka u paušalnom iznosu od 50,00 KM, u roku od 30 dana, od pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude u zakonskom roku žalbu je podnio branitelj optuženog Sinanović Besima, advokat Tadić Miroslav iz Žepča i presudu pobija zbog bitne povrede odredaba Zakona o krivičnom postupku, povrede Krivičnog zakona i odluke o krivičnopravnoj sankciji, smatrajući da se primjenom pravila o ublažavanju kazne mogla izreći sudska opomena odnosno kazna niža o najniže kazne propisane zakonom te utvrditi rok provjere od godinu dana.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Sjednica vijeća ovog suda održana je bez prisustva stranaka, s obzirom da stranke nisu tražile da o istoj budu obaviještene u smislu odredbe člana 319. ZKP-a FBiH¹.

¹ Zakon o krivičnom postupku F BiH ("Sl. novine F BiH" broj: 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14 i 4/20)

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda žalitelja, te u smislu člana 321. ZKP FBiH, po službenoj dužnosti, da li je na štetu optuženih povrijeđen Krivični zakon, te je odlučeno kao u izreci iz sljedećih razloga:

U žalbi se navodi da je priznanje koje je optuženi dao na glavnom pretresu dato u zabludi u smislu da izricanjem uvjetne osude, optuženi ne može snositi pravne posljedice osude, glede njegovog radno-pravnog statusa, te da optuženi nije bio svjestan pravnih posljedica osude. Žalitelj dalje ističe da priznanje dato na početku glavnog pretresa, prije izvođenja dokaza nije potpuno priznanje, da zbog priznanja datog u zabludi optuženi nije osporavao materijalne dokaze tužiteljstva, a nije ni tražio unakrsno ispitivanje svjedoka, te da zbog takve zablude optuženom nije omogućeno korištenje procesnih prava. Također, u žalbi se ističe da je optuženi priznao da je djelo izvršio sa nehatom, a ne sa umišljajem, te da u presudi nedostaje psihički odnos odnosno da nisu navedeni svijest i volja. U konačnom žalitelj smatra da je izrečena krivičnopravna sankcija prestroga, s obzirom na postojeće olakšavajuće okolnosti.

Žalba nije osnovana.

Iz Zapisnika sa glavnog pretresa održanog dana 12.09.2023.godine, proističe da je nakon čitanja optužnice branitelj optuženog izjavio, da isti priznaje, krivnju, nakon čega su izvedeni materijalni dokazi tužiteljstva, na temelju kojih je sud utvrdio da je priznanje optuženog, koje je dato na glavnom pretresu, potpuno i u skladu sa ranije izvedenim dokazima, te odredio da će se u daljem toku dokaznog postupka izvoditi samo oni dokazi, koji se odnose na odluku o krivično pravnoj sankciji. Iz obrazloženja pobijane presude proističe da je sud cijenio izvedene dokaze optužbe kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi i na temelju takve ocjene pravilno zaključio da isti potkrijepljuju izjavu o priznanju krivnje optuženog. Stoga, nalazimo da je prvostepeni sud pravilno primijenio odredbu člana 280 ZKP F BiH, te da optuženi s obzirom na dato priznanje, a glede daljeg izvođenja dokaza, koji se odnose na odluku o krivičnopravnoj sankciji, optuženi nije bio uskraćen u svojim procesnim pravima, koja se tiču predlaganja i izvođenja dokaza. Nadalje, suprotno žalbenim navodima nalazimo da iz stanja spisa ne proističe da je priznanje optuženog dato u zabludi, glede pravnih posljedica osude. Navedeno potkrijepljuje i činjenica da je optuženi u vrijeme davanja izjave o priznanju krivnje imao branitelja. Stoga samo navođenje nepoznavanja važećih zakonskih propisa od stane optuženog nije od utjecaja na dato priznanje, nakon što je optuženi upoznat sa sadržajem optužnice odnosno sa činjeničnim opisom i krivičnim djelom, koje se optuženom stavlja na teret. Također bez utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude, su žalbeni navodi da u presudi nedostaje psihički odnos prema izvršenom djelu. Naime, psihički odnos predstavlja obilježje krivičnog djela i njegov opis je potrebno navoditi u dispozitivu optužnice, kao i dokazivati tokom postupka. Međutim u konkretnom slučaju, psihički odnos proističe iz činjenica i okolnosti navedenih u činjeničnom opisu djela navedenih u izreci presude. Pa tako, navedene radnje izvršenja koje je optuženi u svojstvu službene osobe poduzeo, odnosno propustio da poduzme ukazuju na umišljajno postupanje optuženog, odnosno da je optuženi bio svjestan i htio poduzimanje navedenih radnji kojim je počinio krivično djelo krivotvorenje službene isprave iz čl. 389. st. 1. KZ FBiH.

Dakle, suprotno od naprijed navedenih žalbenih prigovora nalazimo da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, na isto pravilno primijenio materijalno pravo, te da prilikom donošenja pobijane presude nije načinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka.

Povodom žalbe branitelja optuženog, ovaj sud ispitao je prvostepenu presudu i glede odluke o krivičnopravnoj sankciji.

Iz obrazloženja prvostepene presude, proizlazi da je sud cijenio olakšavajuće okolnosti koje se navode u žalbi, kao i da je istim dao odgovarajući značaj, te da otežavajuće okolnosti nije našao, zbog čega je primjenom odredaba člana 49. i člana 62. KZ F BiH, optuženom i izrekao uvjetnu osudu kojom je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, sa rokom provjere od 2 (dvije) godine.

Stoga, imajući u vidu propisanu kaznu za počinjeno krivično djelo, primjenjujući opća pravila za odmjeravanje kazne propisana odredbom člana 49. KZ FBiH, kao i odredbu člana 62. KZ F BiH, vijeće nalazi da je prvostepeni sud optuženom izrekao odgovarajuću krivičnopravnu sankciju, kojom se opravdano može očekivati postizanje individualne i opće svrha kažnjavanja u smislu odredbe člana 42. Krivičnog zakona FBiH.

Radi svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude, a shodno članu 328. ZKP FBiH.

Zapisničar

Amara Đukić

Predsjednik vijeća

Nermin Tešnjak